

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **O. T.**, zastoupena JUDr. Josefem Kunáškem, advokátem se sídlem Praha 1, Politických vězňů 8, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2015, č. j. 6280/2015-900000-304.7,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Generální ředitelství cel (dále jen „žalovaný“) změnilo k jejímu odvolání rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) ze dne 18. 12. 2013, č. j. 29482-8/2013-510000-11, tak, že jeho výrok nově zní: Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodl ve věci daňového subjektu O. T. podle § 202 odst. 1 a 3 třetí

odrážka nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), podle § 9 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o SPD“), a § 23 odst. 1 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), tak, že se daňovému subjektu vyměřuje spotřební daň v částce 314 438 Kč, clo v částce 26 959 Kč a daň z přidané hodnoty v částce 77 639,80 Kč. Tyto dovozní dávky vznikly na základě protiprávního dovozu tabákových cigaret, které se v držení (detenci ve smyslu fyzického ovládnutí věci) daňového subjektu nacházely dne 14. 6. 2012 v domku ev. č. x v k. ú. H. (okres Praha východ).

Ze správního spisu vyplynulo, že písemným oznámením ze dne 13. 6. 2013, č. j. 29482-4/2013-510000-11, zahájil celní úřad s žalobkyní vyměřovací daňové řízení. Na základě shromážděných důkazních prostředků dospěl k závěru, že dne 14. 6. 2012 v domku ev. č. x v obci H. žalobkyně přijala do své detence 149 620 kusů tabákových cigaret dovezených ze třetí země (viz Protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 14. 6. 2012, sp. zn. CB-0339/TS-3/2012 a příslušnou fotodokumentaci). Obchodní označení a tabákové nálepky cigaret byly v azbuce, stejně jako varovné nápisy o škodlivosti kouření nacházející se na krabičkách cigaret. Pravost značení cigaret tabákovými nálepkami potvrdilo odborné vyjádření Celně technické laboratoře ze dne 6. 8. 2012, č. j. 20617/2012-900000-020. Z protokolů o výsledcích zadržených osob ze dne 15. 6. 2012, sp. zn. CB-0339/TS-3/2012, a z protokolu o výsledku svědka J. N. ze dne 23. 7. 2014, č. j. 26641-4/2014-900000-304.7, vyplynulo, že do rekreačního domku v H. dopravily dané cigarety P. C., P. H. a W. J. za doprovodu J. N. Přístup do domku i uložení cigaret do obývací místnosti nacházející se v přízemí domku umožnil uvedeným osobám J. N. Následně se do domku dostavila žalobkyně, která cigarety zkontrolovala a přepočítala a předala uvedeným osobám příslušnou finanční částku. Poté měla realizovat další kroky při obchodu s cigaretami.

Dne 18. 12. 2013 vydal celní úřad rozhodnutí prvního stupně, v němž uvedl, že celní dluh vznikl dle čl. 203 odst. 1 první odrážka celního kodexu odnětím cigaret podléhajících dovoznímu clu celnímu dohledu, a za celního dlužníka označil žalobkyni, neboť cigarety držela a v okamžiku jejich získání nebo přijetí si měla být vědoma, že cigarety byly odňaty celnímu dohledu. Proti rozhodnutí podala žalobkyně dne 3. 2. 2014 odvolání, které následně doplnila podáním ze dne 9. 8. 2014 (dále jen „první doplnění odvolání“) a ze dne 29. 12. 2014 (dále jen „druhé doplnění odvolání“). Žalobkyně v prvním doplnění odvolání mj. uvedla, že při jednání s polskými dodavateli nevystupovala jako kupec, neboť tím byl ve skutečnosti M. Ch., který si cigarety prostřednictvím žalobkyně objednal u polských dodavatelů. Přiznala však, že obchod s cigaretami pomáhala realizovat a že její úloha měla skončit převzetím cigaret, jejich přepočítáním a předáním konečnému odběrateli, který je měl zaplatit (viz druhé doplnění odvolání).

Žalovaný dne 4. 2. 2015 vydal napadené rozhodnutí, jímž *ex officio* změnil právní hodnocení případu a snížil celkovou výši dovozních dávek. Dle žalovaného vznikl celní dluh podle čl. 202 odst. 1 písm. a) celního kodexu již protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství a nikoliv podle čl. 203 odst. 1 první odrážka celního kodexu odnětím zboží podléhajícího dovoznímu clu celnímu dohledu. Z toho důvodu se žalobkyně stala dlužníkem na základě čl. 202 odst. 3 celního kodexu a nikoliv podle čl. 203 odst. 3 celního kodexu.

II. Podání účastníků řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Žalobkyně v žalobě namítá, že v projednávané věci není daňovým subjektem v postavení dlužníka, který je odpovědný za celní dluh. Celní dluh při dovozu vzniká okamžikem protiprávního vstupu zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Unie. Jednání žalobkyně spočívající v tom, že po dovezení zboží do České republiky cigarety přepočítala, nelze subsumovat pod čl. 202 odst. 3 třetí odrážka celního kodexu. Dle žalobkyně jsou celními dlužníky osoby, které neoprávněně zboží do České republiky dovezly, zboží vlastnily a měly v úmyslu ho prodat M. Ch.

Žalobkyně žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že během řízení byly zjištěny skutečnosti, jež v souhrnu prokázaly detenci cigaret žalobkyní. Žalobkyně jednak cigarety objednala u jí známých osob, které jí cigarety dodaly na sjednané místo, dále cigarety přepočítala a rovněž zaplatila. Ostatně sama žalobkyně během řízení zdůrazňovala, že pomáhala obchod s cigaretami realizovat pro skutečného kupce. Žalovaný vzal proto za rozhodnou skutečnost nikoliv jen prosté přepočítání cigaret, ale jejich detenci (fyzické ovládnutí). Dle žalovaného rovněž jednání polských dodavatelů naplňuje znaky detence cigaret, a je proto podřaditelné pod čl. 202 odst. 3 třetí odrážka celního kodexu. Z toho důvodu celní orgány dospěly k závěru, že rovněž tyto osoby jsou společní a nerozdílní celní dlužníci s žalobkyní, a zahájily s nimi vyměřovací řízení. Žalobkyně se proto nedůvodně dovolává toho, že celními dlužníky jsou polští dodavatelé, neboť postavení celního dlužníka nabyla i ona vedle těchto osob a spolu jsou solidárními dlužníky dotčeného celního dluhu (každý z nich odpovídá za celý celní dluh).

Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle čl. 202 odst. 1 písm. a) celního kodexu „celní dluh při dovozu vzniká protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství“.

Dle čl. 202 odst. 3 třetí odrážka celního kodexu „dlužníky jsou každá osoba, která dotyčné zboží získala nebo držela a která si byla nebo měla být vědoma v době získání nebo přijetí zboží, že vstoupilo protiprávně“.

Úvodem soud předesílá, že se po seznámení se s argumentací žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí neshledal žádný důvod, aby se odchýlil od zde vyjádřených závěrů. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v žalobě nečinila skutkový stav sporným, soud vyšel z následujících zjištění vyplývajících ze správního spisu: žalobkyně dne 14. 6. 2012 v domku ev. č. x v obci H. přijala do své detence 149 620 kusů tabákových cigaret dovezených ze třetí země, které jí předali P. C., P. H. a W. J. za doprovodu J. N. Přístup

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

do domku i uložení cigaret do obývací místnosti nacházející se v přízemí domku umožnil uvedeným osobám J. N. Následně se do domku dostavila žalobkyně, která cigarety zkontrolovala a přepočítala a předala uvedeným osobám příslušnou finanční částku. Účelem dopravení a uložení cigaret v domku bylo jejich předání žalobkyni k realizaci dalších kroků při obchodu s cigaretami. Žalobkyně výslovně uvedla, že cigarety předem telefonicky objednala u W. J. a jejím úkolem bylo následně zapsat počet cigaret a vyplatit výše uvedeným osobám odměnu. Dle svého tvrzení tedy obchod s cigaretami pomáhala realizovat, cigarety přijala, přepočítala a následně je měla předat konečnému odběrateli.

S ohledem na výše řečené má soud za prokázané, že žalobkyně svým jednáním naplnila podmínku stanovenou v čl. 202 odst. 3 třetí odrážka celního kodexu, neboť s ohledem na skutkové okolnosti případu je třeba žalobkyni považovat za *osobu, která dotyčné zboží držela*. Je přitom zřejmé, že žalovaný svůj závěr neučinil toliko na základě skutečnosti, že žalobkyně zboží přepočítala, ale rovněž vyšel ze zjištění, že žalobkyně zboží objednala, zkontrolovala, dovozcům vyplatila odměnu a následně měla cigarety předat kupci. Všechny tyto okolnosti potvrzují, že cigarety se nacházely v detenci žalobkyně. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 8 Afs 54/2013-55-61, z něhož zcela případně citoval již žalovaný v bodě 27 napadeného rozhodnutí: *„Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že spojení „osoba, která dotyčné zboží držela“, dopadá také na případy detence, která spočívá v držení zboží ve smyslu jeho faktického ovládnutí bez úmyslu nakládat se zbožím jako s vlastním. Pod pojem „získal nebo držel“ je vedle vlastnictví zboží třeba podřadit také případy držby (jejíž podstatou je vůle držitele nakládat s věcí jako s vlastní a faktické ovládnutí věci) i detence zboží. Detenční právo vykonává osoba, která stejně jako držitel vykonává faktické panství nad věcí, avšak nemá vůli nakládat s věcí jako s vlastní (bližší viz Fiala, J.; Kindl, M. a kol. Občanské právo hmotné. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007, s. 244.). Pro „držení“ zboží ve smyslu uvedené odrážky celního kodexu není podstatné, že stěžovatel případně nebyl vlastníkem daného zboží, a ani že neměl v úmyslu si cigarety přivlastnit a nadále s nimi nakládat jako s vlastními. Stěžovatel byl minimálně detentorem; cigarety získal do své faktické dispozice tím, že je převzal a nechal je naložit do svého auta, se kterým je pak hodlal převézt do Prahy. Výklad žalovaného i městského soudu je správný“.*

Vzhledem k tomu, že podstatné skutkové okolnosti nyní projednávaného případu se prakticky kryjí s případem řešeným Nejvyšším správním soudem, zdejší soud neshledal žádný racionální důvod, aby závěry Nejvyššího správního soudu v této věci nerespektoval. Pouze pro úplnost dodává, že žalovaný rovněž dostatečně prokázal i splnění druhé podmínky stanovené v čl. 202 odst. 3 třetí odrážka celního kodexu, tedy že žalobkyně si *přinejmenším měla být vědoma* protiprávního vstupu cigaret na území České republiky. Vzhledem k tomu, že žalobkyně tuto skutečnost v žalobě nečiní spornou, soud ve stručnosti odkazuje na str. 10 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný danou otázkou dostatečně zabýval (zejména zdůraznil, že balení cigaret byla opatřena cizojazyčnými obchodními označeními a dalšími nápisy, které svědčí o protiprávním vstupu zboží na území České republiky, neboť na tomto území se v souladu s § 114 odst. 2 zákona o SPD mohou nacházet výhradně cigarety označené platnými tabákovými nálepkami ČR).

IV. Závěr

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. 8. 2018

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.